

[Arbejdsministeren]

Men når hr. Kaj Poulsen siger, at en gennemførelse af væsentlige ændringer i dagpengesystemet meget vel kan betyde, at der også må ske ændringer for så vidt angår trygheden i ansættelsen, vil jeg gerne give den melding allerede nu, at det er en sammenhæng, jeg godt forstår, og at det også er et tema, som regeringen vil beskæftige sig med i forbindelse med de overvejelser, vi skal gøre os i de kommende måneder.

Jeg glædede mig også over fru Lilli Gyldenkilde klare melding om, at SF er indstillet på en fordomsfri debat. Fru Lilli Gyldenkilde gjorde dernæst en række bemærkninger om de aktuelle midtvejsforhandlinger, men dem må man have mig undskyldt at jeg af gode grunde ikke kan kommentere på nuværende tidspunkt.

Fru Lilli Gyldenkilde erklærede sin vilje til at se på problemerne i forbindelse med den utilsigtede erhvervsstøtte, som ligger i dagpengesystemet, og var enig i, at der skal sættes på uddannelse både for de ledige og for de ansatte, der er ledighedstruede. Det tror jeg er vigtigt, for det er et af de væsentlige temaer i den redegørelse, vi netop har afgivet.

Jeg hæftede mig selvfølgelig også ved, at fru Lilli Gyldenkilde endnu en gang understregede behovet for den regionale indsats; det er ikke så mange dage siden, vi i Folketinget havde lejlighed til at udveksle synspunkter herom. Her er også noget, vi bør tage fat på.

Jeg blev en lille smule overrasket, da fru Lilli Gyldenkilde gik i ordduel med hr. Traberg Smidt, for jeg havde noteret mig, at fru Lilli Gyldenkilde ikke hylder princippet »én gang ufaglært, altid ufaglært«, og det var faktisk – sådan forstod jeg det, selv om der var lidt andre ord – en væsentlig del af hr. Traberg Smidts budskab, at selv om man én gang er startet som ufaglært, skal man have mulighed for via uddannelser at bringe sig i en situation, hvor man har større sandsynlighed for at få beskæftigelse. Derfor oplevede jeg, at der på det punkt egentlig var en stor grad af sammenfald mellem det, fru Lilli Gyldenkilde, og det, hr. Traberg Smidt sagde, men det tror jeg også den videre dialog vil komme til at vise.

For så vidt angår hr. Bollmanns bemærkninger må jeg fortolke dem på den måde, at hr. Bollmann egentlig var enig i, at der var tale om meget væsentlige problemer, men at hr. Bollmann var lidt skeptisk for så vidt angår løsningerne. Jamen det er ikke så mærkeligt, for de

skitser og ideer til løsninger, der her og dér præsenteres, er jo bestemt ikke færdigudarbejdet, og det har heller ikke været vores mening med redegørelsen.

Når jeg hørte hr. Bollmanns anerkendelse af, at uddannelsesindsatsen, opblødning af faggrænser, rådighedsregler og indslusningsløn er temaer, der skal drøftes med arbejdsmarkedets parter, er jeg fortrøstningsfuld med hensyn til, at det også på dette punkt vil lykkes at få en god dialog med Centrum-Demokraterne, sådan at de også kan være med i debatten om disse temaer.

Hr. Glønborg indledte sit indlæg med en analyse, som resulterede i en upopulær sandhed. Hr. Glønborg har ret i, at det ikke altid er den type upopulære sandheder, man høster roser for at komme med. Men ikke desto mindre er det nødvendigt at anerkende problemerne, og hvis man anerkender problemerne, som hr. Glønborg gjorde, må det få den konsekvens, som vi også lægger op til i redegørelsen, og som hr. Glønborg erklærede sig enig i, at vi må tage fat på en reform af dagpengesystemet, der gør, at den enkelte føler et større ansvar ikke bare for sin egen situation, men i virkeligheden også for samfundsudviklingen. Det er ikke simpelt at gøre – det kommer vi også ind på i redegørelsen – men det er et af de ambitiøse mål i den kommende dialog om løsningerne.

Jeg takker således hr. Glønborg for tilsagnet om at være med til at drøfte det kommende dagpengesystem og takker i det hele taget for tilsagnet om det positive samarbejde. Jeg kunne såmænd også godt somme tider tænke mig en lille katalysator på væggen dér, når vi har vores interessante drøftelser i den forligskreds, der lavede et par store forlig sidste efterår, men for så vidt angår arbejdsform og metode, når vi når lidt længere frem, vil jeg nødig konkludere i dag.

Sammenfattende vil jeg konkludere, at jeg er glad for, at vi i dag har haft en meget åben og fordomsfri debat. Jeg er også glad for, at det er lykkedes at omforme det meget væsentlige bidrag, som vismændene lavede i deres junirapport sidste år, til en redegørelse, som er blevet suppleret med nogle regeringsholdninger, og med udgangspunkt i det få en ganske spændende debat, som jeg i hvert fald kan bruge til at tage pejling af, når vi i de kommende måneder i regeringen skal formulere vore forslag til løs-